

Dosarul nr. 2ra-1003/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh” împotriva Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu privire la anularea sechestrului,

împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh” și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 3 mai 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale cu privire la anularea sechestrului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că deține în proprietate tractorul pe pneuri de model xxxxx, cu numărul de înmatriculare xxxxx, număr șasiu xxxxx, asupra căruia, prin ordonanța organului de urmărire penală din 22 octombrie 2016, emisă în cauza penală începută la 15 august 2016 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, a fost aplicat sechestrul.

În opinia reclamantei sechestrul aplicat este ilegal și abuziv, deoarece societatea nu are nici o calitate procesuală în cadrul dosarului penal; aplicarea sechestrului contravine normelor de drept civil ce reglementează organizarea și funcționarea societății comerciale și relația dintre fondator și persoana juridică; au fost ignorate prevederile art. 2 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, art. 55 alin. (1), 68 alin. (2), 106, 284 alin. (1), 315 alin. (3), 316 alin. (1), (2) Cod civil și art. 46 din Constituția Republicii Moldova.

Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh” a solicitat anularea sechestrului aplicat prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău Centru din 24

octombrie 2012, cu numărul de înmatriculare CI046, numărul șasiu ZSF130715, ce îi aparține cu drept de proprietate.

Prin hotărârea din 3 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”.

Prin decizia din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh” și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de normele ce reglementează dreptul reclamantei de a-și revendica dreptul de posesie și dispoziție lezată și de faptul că legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală a fost verificată și constatate ca fiind legale prin hotărâri judecătorești irevocabile, care în temeiul art. 123 Cod de procedură civilă, au puterea lucrului judecat.

Mai mult, instanțele de judecată au notat că chestiunea privind ridicarea sechestrului asupra bunurilor va fi soluționată de către instanța la adoptarea sentinței, exact așa cum o cer prevederile art. 385 alin. (12) Cod de procedură penală.

La data de 6 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs au invocat că, nu este de acord cu decizia contestată, deoarece instanța de apel la adoptarea acesteia nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

A opinat că în speță art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă este aplicat și interpretat eronat, or, acesta se referă la, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanță specializată, iar ridicarea sechestrului aplicat pe bunul recurentului nu a fost obiectul nici unei cauze civile examinate anterior, cererile anterioare au fost înaintate în procedură penală la judecătorul de instrucție.

Respectiv, în asemenea circumstanțe a considerat că nu sunt întrunite condițiile de invocare a puterii lucrului judecat. De aceea, instanța urma să analizeze circumstanțele cauzei prin prisma normelor care se referă la dreptul de proprietate, societățile cu răspundere limitată și raportul dintre societate și fondator, și să constate inexistența unui temei juridic de aplicare a sechestrului pe bunurile unei terțe persoane.

În drept, și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 46 din Constituție, art. 55, 68, 106, 315, 316 Cod civil, art. 209-210 Cod de procedură penală, art. 429 – 431, 432 alin. (2) lit. a), b), c), 444, 445 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 2 decembrie 2019 (f.d.178), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul depus la data de 6 mai 2020, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul

declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Turbilon-Teh”, reprezentată de avocatul Tatiana Danilescu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu